Printre campionii naţionali

NU NUMAI JUCĂTORI DE FOOTBALL CI ŞI BUN TEHNICIENI

Am mai fost la I.T.A. pe vremea cînd, spunînd I.T.A., înţelegeai Neuman, exploatare, — iar din punct de vedere sportiv — profesionism. Era în 1946, cu ocazia inaugurării terenului de football. Veniseră foarte mulţi ziarişti.

Tuturor reprezentanţilor presei bucureştene, — odată ni s'a spus să venim la o anumită oră, într'o anumită zi şi să-i vedem pe footballişti cum lucrează, efectiv, în fabrică.

Dumneavoastră, ce credeţi că i-am găsit sau nu pe footballişti în fabrică? Păi cum era să nu-i găsim, dacă toată lumea ştia că la ora cutare vor veni reprezentanţii presei bucureştene să constate dacă într'adevăr ŞI MUNCESC footballiştii de la I.T.A.?!?

Bineînţeles i-am găsit prin birourile fabricei, pentru că aşa.., cerea piesa. După plecarea noastră, se producea schimbarea la faţă şi oamenii redeveneau footballişti, pur şi simplu...

Am fost şi luna aceasta la I.T.A. De fapt, spre bucuria muncitorilor de acolo, nu-i mai spune I.T.A., ci „Intreprinderile 30 Decembrie" — proprietatea Statului, adică a poporului. Spre deosebire de prima mea vizită făcută cu doi ani

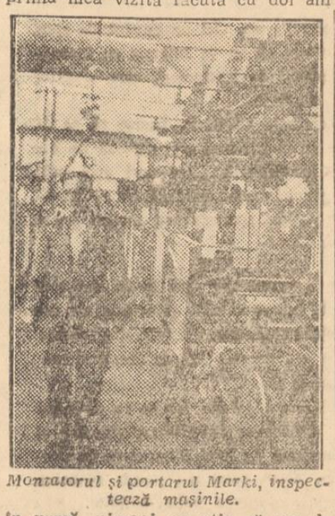

Montatorul şi portarul Marki, inspectează maşinile.

în urmă, nimeni nu ştia că am de gând să vizitez fabrica. Nu de altceva, dar să nu am surpriza să găsesc oamenii aşezaţi de formă în nişte birouri, unde nu ştiu precis ce au de făcut.

Primul drum duce de bună seamă la Comitetul de întreprindere. La uşe „un ziar de perete sportiv". Bun, la să vedem ce conţine. N'am citit decât două din cele trei titluri. Vorbeau de triationul popular şi crossul „Să întâmpinăm 7 Noembrie" M'am scuturat, mi-am frecat ochii.., Nu mă înselasem. Acestea erau titlurile, şi pe ziarul care-l aveam în buzunar scria clar că suntem în Februarie. Şi încă în a doua jumătate a lui.

Să n'aibă, oare, sportivii dela „30 Decembrie" preocupări mai legate de activitate?

Prima impresie a fost, aşa dar, negativă. Am intrat în biroul responsabilului sportiv şi i-am spus direct pentru ce am venit: să văd dacă într'adevăr campionii naţionali de football lucrează efectiv în fabrică sau în birouri, sau prezenţa lor poate fi constatată doar la vizite *anunţate* sau numai pe statul de plată al salariilor.

Mi s'a spus că marea majoritate a jucătorilor echipei de football, au cerut să fie mutaţi dela munca din birouri, în munca din fabrică. Pentru că aşa cum spuneau ei, acolo pot învăţa o meserie bună, acolo pot aduce aportul lor efectiv la realizarea şi depăşirea Planului de Stat.

Covaci priveşte mai atent piuliţa decât o passă dela Petchowski.

Mai pe scurt, perspectivele lor de viitor sunt mai luminoase, mun cind în fabrică. Aşa au spus cei dela ITA, dovedind astfel, cei care au intrat efectiv în producţie, un înalt nivel ideologic.

I-am cerut responsabilului sportiv să mă conducă la locurile de muncă, unde lucrează fiecare jucător în parte. Şi m'am convins că se schimbaseră multe în bine, în activitatea fotbalistică dela I. T.A. Cum se vede şi din clişeele de aci.

F.

O NOUĂ CLASIFICARE A ATLEŢILOR SOVIETICI

IMPORTANŢA CATEGORISIRII PENTRU DESVOLTAREA NIVELULUI SPORTIV. — COMPARAŢIE CU CATEGORISIRI ASEMĂNĂTOARE IN CEHOSLOVACIA ŞI LA NOI.

După cum se ştie sportivii sovietici sunt împărţiţi pe categorii. Această împărţire are ca scop stabilirea unei scări a valorilor pe baza performanţelor, cari constitue un stimulent foarte puternic pentru fiecare sportiv pentru a trece într'o categorie superioară. Cei de categoria treia depun eforturi pentru a trece în categoria doua, cei din a doua în categoria întâia şi în fine cei din categoria întâia se pregătesc încontinuu pentru a deveni maeştri de sport.

Tabloul performanţelor de care este legată categorisirea sportivilor se revizuieşte din timp în timp pentru a aplica tabloul la nivelul de desvoltare a sportului sovietic.

Ultimele tablouri datează dinainte de război şi deci sunt destul de vechi.

Recenta rezoluţie a Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al U.R.S.S. în chestiunea sportului din 27 Decembrie 1948 pune în faţa sportivilor sarcina deosebită a ridicării nivelului calitativ al sportului sovietic în atare măsură încât „SPORTIVII SOVIETICI SA OBŢINA HEGEMONIA MONDIALA IN ANII CEI MAI APROPIAŢI LA PRINCIPALELE RAMURI DE SPORT".

Pentru a putea realiza acest obiectiv măreţ se arată în Rezoluţia citată şi mijloacele şi căile cari trebuesc folosite, la loc principal fiind situată revizuirea tabelelor de performanţe pentru categorisirea sportivilor.

De bună seamă vechiul tabel de categorisire nu mai putea corespunde astăzi, când sportivii sovietici deţin 60 de recorduri mondiale sau performanţe superioare recordurilor mondiale oficiale şi nu putea corespunde mai ales pentrucă sportul sovietic se desvoltă într'un ritm accentuat graţie condiţiilor deosebit de favorabile ce există în Patria Socialismului pentru larga desfăşurare a talentelor sportive. Rolul unor astfel de tablouri de categorisire trebue să fie într'un regim socialist cel de stimulare a activităţii creatoare a sportivilor şi să-i pună în situaţia de a da tot ce au mai bun, de a stabili recorduri cât mai de valoare, de a egala şi de a depăşi performanţele sportivilor din ţările burgheze.

In ziarul „SOVIETSKI SPORT" dela Moscova în numărul din 24 Februarie a.c. au apărut noile tablouri de categorisire a sportivilor sovietici, cari prevăd toate norme mult mai ridicate faţă de trecutele tablouri şi constitue o măsură luată pe baza sarcinilor date prin suscitata rezoluţie a Comitetului Unional de Cultură fizică şi Sport.

Pentru interesul pe care-l prezintă noul tablou vom extrage din el datele referitoare la principalele probe de atletism şi le vom pune în faţă cu vechile norme cari au fost în vigoare în URSS până acum. Totodată vom arăta comparativ şi tablourile corespunzătoare din Cehoslovacia şi din R.P.R. După cum se ştie, şi federaţia noastră de atletism a stabilit norme asemănătoare pentru atleţii noştri pentru prima dată în acest an. Din compararea acestor tablouri se va putea vedea clar scopul urmărit de sportivii sovietici, de a stimula performanţe şi în acelaş timp şi nivelul deosebit de ridicat al atletismului sovietic, care permite fixarea unor norme atât de ridicate.

Proba	Noul tabel sovietic				Vechiul tabel sovietic				tabelul cehoslovac			tabelul românesc		
	Maestru	Cat. I	Cat. II	Cat. III	Maestru	Cat. I	Cat. II	Cat. III	Cat. I	Cat. II	Cat. III	Cat. I	Cat. II	Cat. III
100 m.	10.6	11	11.6	12.5	10.8	11.2	11.8	12.6	11	11.3	11.8	11.2	11.6	12.2
200 m.	21.6	22.6	23.8	25.8	22	22.8	24	26	23	23.8	24.8	22.8	24	25.4
400 m.	48.5	51	54	57.5	50	52	54	58	51.6	53	56	52	54	57
800 m.	1.53	1.59	2.07	2.17	1.56	2.01	2.08	2.17	1.59	2.03	2.10	2.01	2.06	2.15
1.500 m.	3.54	4.06	4.22	4.46	4.—	4.10	4.26	4.50	4.10	4.18	4.35	4.12	4.25	4.45
5.000 m.	14.40	15.30	16.30	18.00	15.15	15.45	16.40	18	16.10	16.30	17.10	16	17	17.40
10.000 m.	31.00	32.30	34.30	37.30	32	33	35.20	38	34.40	36.30	38	33.40	36	38
110 m. g.	14.7	15.5	16.8	18.4	15.4	16	17.2	19	16.2	17.5	18.2	16	17	19
410 m. g.	53.6	56.2	1.01	1.07	56	57	62	68	60.5	64	66	59	62	65
3.000 m. obs.	9.18	9.40	10.25	11.20	9.32	10	10.45	11.40	10.40	11.40	12.40	10,00	11.00	12.00
înălţime	1.95	1.85	1.70	1.55	1.90	1.80	1,65	1.50	1.80	1.74	1.74	1.78	1.68	1.59
lungime	7,40	6,90	6.30	5.60	7.20	6.75	6.20	5.50	6.70	6.50	6.30	6.70	6.20	5.75
triplu	15	14	13	12	14.75	13.75	12.75	11.75	12.50	12.20	11.80	13.50	12.50	11.50
prăjină	4.15	3.80	3.40	2 90	4.00	3.70	3.30	2.80	3.45	3.25	3.10	3.60	3.20	2.80
greutate	15.40	14	12.50	10.50	14.80	13.60	12	10	13.50	12.90	12.40	13.20	12.20	10.50
disc	49	44	38	30	46	43	37	29	40	38	35	41	37,50	32
Suliţă	69	62	54	43	63	58	50	41	54	50	45	56	51	44
ciocan	54	48	41	32	50	45	39	31	36	32	27	45	38	30
pentatlon	3.550	3.200	2.600	2.100	3.200	2.800	2.400	1.800				2.800	2.500	2.000
decatlon	7.100	6.100	5 000	3.800	6.200	5.500	4.600	3.500	5.000	4.500	4.000	5.400	4.800	3.500

Observaţiuni critice

La cercetarea tablourilor sovietice remarcăm ca o caracteristică principală:

1. Categoria de maeştri şi I-a prevede norme foarte ridicate, ceea ce însemnează că numai puţini sportivi, adică numai „VARFURILE" ADEVARATE vor putea să intre în aceste categorii.

Faţă de acest sistem sovietic de categorisire vedem următoarele greşeli la alcătuirea tabelului cehoslovac:

1. Normele de categoria I-a sunt prea uşoare şi permit unui număr relativ prea mare de sportivi intrarea în categoria supremă. De exemplu: 20 de sprinteri cehi au atins numai în anul 1948 limita de 11 sec. pe 100 m.; cam tot atâţia au aruncat peste 40 m. cu discul şi au alergat sub 34.40 min. pe 10.000 m. Deci aceste norme nu mai constitue un stimulent pentru adevăratele vârfuri.

2. Normele stabilite pentru categoria III-a sunt prea severe pentru a permite accesul maselor. Sunt chiar mai grele decât cele din cat. III-a sovietică. De exemplu la 100 m. 12.5 sec. la sovietici şi 11.8 la cehoslovaci. La aruncarea greutăţii 10.50 m. la sovietici şi 12.40 m. la cehoslovaci.

Este aci o reminiscenţă a sportului burghez, care face ca această categorisire cehoslovacă să nu prezinte interes pentru vârfuri şi nici să nu permită accesul maselor. Deci un tablou care nu atinge nici unul din scopurile propuse.

Faţă de această situaţie, analizând tabelul de categorisire stabilit de federaţia noastră de atletism avem următoarele observaţii:

1. Categoria I-a nu prevede norme suficient de severe, deşi tabelul nostru pare mult mai puţin greşit decât cel cehoslovac. In această categorie nu trebue să intre decât cel mult 5 sau 10 atleţi de fiecare probă, anual.

2. Categoria III-a ar putea să fie mai indulgentă pentru a permite accesul a sute de sportivi.

Dat fiindcă acest tabel intră în vigoare de abia în sezonul care vine pentru a forma criteriul de categorisire a atleţilor noştri, ar fi bine de a se revizui aceste cifre ale tabelului nostru pentru a se apropia de armonia arătată de tabelul sovietic, dar ţinându-se seamă de realităţile atletismului nostru.

Nu putem încheia prezentele consideraţiuni, fără să relevăm în concluzie perfecţiunea tabelului sovietic de categorisire, care într'adevăr întruneşte în el toate calităţile cerute unei metode de acest fel şi este rezultatul unei experienţe îndelungate atât în ce priveşte răspândirea sportului în massele largi, cât şi a sprijinirii vârfurilor.

E. Horn

IN COMUNA DOBRA DIN JUD. HUNEDOARA

ŞI SĂTENCELE PARTICIPĂ LA CAMPIONATUL POPULAR DE ŞAH

Rostul competiţiilor sportive de massă, nu este numai să scoată la lumină eventualele talente sportive ce se ascund în rândurile muncitorilor, ţăranilor, elevilor sau militarilor. Rostul competiţiilor este — şi aceasta în primul rând —, ca prin ele sportul respectiv (sau sporturile care compun respectiva competiţie) să pătrundă în masse.

Campionatul popular de şah, nu înseamnă numai un prilej pentru descoperirea de noi talente şahiste — şi desigur că vor fi găsite — dar înseamnă şi o răspândire mai adâncă a şahului în massele populare. Ca să aşteptăm ca şahul — numai pentrucă a văzut afişele care invită tineretul (dece oare numai tineretul?) să practice la acest concurs — să înceapă el singur să bată pe la porţile oamenilor, credem că nu este logic.

Trebue să muncim cu toţii, să ducem o vie agitaţie şi propagandă în jurul acestor concursuri, nu să ne mulţumim să lipim sau să răspândim afişele de care vorbeam mai sus.

Şi munca aceasta de agitaţie şi propagandă, trebue să cuprindă şi satele. De pildă Judeţeana O. S. P.-Mehedinţi nu a făcut nimic pentru ca acest campionat popular de şah să pătrundă în mediul sătesc. Urmarea este că această judeţeană se poate „mândri" cu zero participanţi din mediul sătesc.

In timp ce judeţeana O. S. P.-Hunedoara deşi activează într'un judeţ cu puternic caracter muncitoresc, a găsit timp să se ocupe şi de mediul sătesc. De aceea în comuna DOBRA dintr'un total de 1200 locuitori 88 participă la Campionatul Popular de şah. Şi printre cei 88 ţărani se află numeroase femei.

Iată că acolo unde se duce aşa cum trebue munca, rezultatele pozitive, nu întârzie să se arate. Judeţeana O. S. P. Mehedinţi să nu uite că în comuna Dobra din judeţul Hunedoara sunt 88 participanţi la Campionatul Popular de şah. Să ia aminte, iar la viitoarele competiţii de massă, să nu mai neglijeze mediul sătesc.

In şaşopetă, cu mâinile pline de ulei, Petchowski s'a aprins în discuţia despre problema schimbului de jucători. In spatele lui, S. Farmati şi Covaci.

Printre grănicerii participanţi la concursul de tennis de masă

Ostaş şi sportiv, iată două clemente cari mai înainte nu au făcut casă bună.

Sportul, astăzi, în RPR, prin condiţiunile obiective de desvoltare ce i-au fost oferite, este un bun al tuturor celor ce muncesc, indiferent de munca lor: în uzină, birou, pe ogor. Cu prisosinţă, în cazărmi desvoltarea sportului creşte pe zi ce trece, tineri viguroşi din mediul muncitoresc al ţărănimi muncitoare, cunosc sportul şi-l practică cu succes.

In mijlocul grănicerilor

Sala clubului central „Dinamo" devenise neîncăpătoare pentru participanţii şi suporterii cari veniseră la concursul pe ţară de tennis de masă al grănicerilor.

Ofiţeri alături de trupă, la masa de joc sau pe scaunele spectatorilor, constituiau un tablou al ambianţei impresionante din această sală.

*

In pauzele matchurilor am stat de vorbă cu câţiva participanţi, ca să aflu cum se desvoltă şi cum este încurajat sportul în diferitele oraşe — bineînţeles în rândurile grănicerilor.

Iată de pildă ce ne spune Frt. Roşca Ilie din Brăila:

— „Sportul la noi se bucură de sprijin şi este privit cu multă seriozitate atât de cei ce ne conduc cât şi de noi, cei care-l practicăm".

Regimentul Frt. Roşca a câştigat Cupa „Vasile Roaită", la crossul organizat în localitatea sa cu prilejul comemorării eroilor muncitorimii, din Februarie 1933 la atelierele Grivita, cupa obţinută pentru cea mai numeroasă participare.

Concursul de tennis de masă a fost foarte bine venit având prilejul aci să învăţăm multe lucruri noi, cum a fost de pildă noul serviciu pe care la Brăila nu-l cunoşteau.

Patru centre de ski cu mii de elevi

„Ski-ul a luat o mare desvoltare la noi" — ne spune Serg. Gh. Vasilescu, câştigătorul concursului dela „Dinamo" — şi este şi firesc.

Nu mai puţin de patru centre — la Sinaia, Borşa, Fundul Moldovei şi Muntele Mic — au funcţionat în iarna aceasta pentruca ostaşii să-şi însuşească tehnica ski-ului.

Şi urmarea s'a văzut: la crossul popular de ski participarea noastră a fost peste tot masivă.

La Oradea — la Stâna din Vale — din 190 participanţi 147 au fost militari iar în primele 40 de locuri grăniceri.

La Rădăuţi deasemenea din 191 concurenţi, 135 au fost grăniceri. Şi aşa mai departe.

Iată dar că roadele centrelor de ski au fost bogate şi noi cei care am fost acolo nu putem fi decât fericiţi pentru sprijinul ce ni se acordă".

„Nu s'au primit în 10 ani atâtea materiale sportive ca acum"

...ne spune Lt. Tudor Vladimirescu. Discuri, suliţe, greutăţi, plase de volley, mingi, pantofi de gimnastică — materiale pentru absolut toate sporturile se distribue unităţilor pentru a-şi putea duce activitatea sportivă cât mai bine.

Şi unele lipsuri

Desigur într'o activitate atât de laborioasă este normal să găsim şi deficienţe. Astfel Slt. DIACONESCU OCTAV din TR. SEVERIN semnulează că nu există iniţiativă şi în plus nu se păstrează contactul cu Organizaţia Sportului Popular din localitate; LT. ANDRIAN MARTE din TR. MAGURELE menţionează că singurul teren de tennis a devenit un maidan pe care se joacă foot-ball iar SOLD. LORINCZ din BUCUREŞTI aminteşte că unele sporturi nu sunt încurajate în măsura în care ar trebui, deşi posibilităţi există.

N. Naumescu

Primii patru clasaţi la proba individuală de tennis de masă. Dela stânga la dreapta: Slt. Diaconescu cu Octav. Srg. Vasilescu Gh., Lt. Tudor Vladimirescu şi Lt. Andrian Marte.

O pledoarie filmată în favoarea atletismului

Cinematograful mijloc de popularizare al sporturilor

Nu este pentru prima dată când cinematografia sovietică vine în ajutorul sportului. Minunată impresie a lăsat în amintirea spectatorilor filmele care reprezentau Parada Sporturilor din U.R.S.S. In ele se vedeau nu numai performanţele excelenţilor sportivi sovietici, dar se reflecta şi viaţa fericită a întregului tineret sovietic.

In astfel de filme, sportul şi arta se îmbină de perfecţiune, realizându-se cu ajutorul înaintate tehnice cinematografice sovietice, adevărate capodopere.

Permanenta preocupare de perfecţionare a nivelului tehnic sportiv, care există în U.R.S.S., a făcut posibilă crearea unor filme tehnice sportive.

Astfel de filme, în care este reprezentată cea mai înaltă tehnică sportivă din lume, tehnica sportivă sovietică, au rulat şi pe ecranele noastre. Amintim de pildă, filmul închinat tehnicei footballului, film care arăta metodele sovietice de antrenament şi preţioase noţiuni de tehnică.

Un nou film pe ecranele bucureştene

Urmărind filmul documentar „Atletica uşoară" care rulează în Capitală la cinematograful „Timpuri Noi" am putut constata cum s'a împletit documentarul sportiv cu arta. Intr'adevăr din filmul acesta care ne arată înaintată tehnică a atletismului sovietic, nu se desprinde numai latura pur didactică—deşi pentru atleţi el este o minunată învăţătură — dar prin felul simplu, natural şi atrăgător, cum este realizat constitue o pledoarie pentru atletism şi sport.

După ce facem cunoştinţă cu metodele de antrenament ale marilor maeştri sovietici Nina Dumbazde, Karakulov, Pugacevski, Ciudina, Sevriucova, etc., etc., ni se înfăţişează câteva crâmpeie din munca de pregătire a viitoarelor cadre de sportivi sovietici. Tineri şi tinere învaţă temeinic sportul celor trei deprinderi naturale: aruncarea, săritura şi alergarea. Atletismul cucereşte mii şi zeci de mii de spectatori. Documentarul îndeamnă aceste mii de cuceriţi să cunoască pe teren frumuseţile şi bucuriile atletismului.

Condiţiile de prezentare, ale acestui documentar, sunt excelente. Fotografia clară, cel mai bun unghi ales, mişcările încetinite sunt mai mult decât folositoare. Caracterul de massă al sportului sovietic, ce merge mână în mână cu necontenita ridicare a nivelului tehnic, apare clar prin vizionarea acestui documentar.

Lacune în traducerea filmului

Este însă regretabil că în traducerea românească a documentului s'au strecurat câteva greşeli (ciocanul şi greutatea sunt traduse prin buzdugan şi respectiv „ghiulea"). Deasemenea recordul mondial al *Ninei Dumbadze* este anunţat 50,20 m., când se ştie că între timp ea a aruncat 53.25 m. l.. Aceste greşeli ar fi putut fi foarte lesne evitate dacă la traducerea efectuată ar fi fost consultat un specialist.

IN CINSTEA ZILEI DE 6 MARTIE

MARI INTRECERI POLISPORTIVE

INTRE REPREZENTATIVELE ORAŞELOR CLUJ ŞI SIBIU

SIBIU (Prin telefon). — Pentru a cinsti aniversarea zilei de 6 Martie, Secţia de educaţie fizică şi sport din Consiliul Sindical Judeţean Sibiu, va organiza mari întreceri polisportive, între reprezentativele oraşelor SIBIU şi CLUJ.

Aceste întreceri, încep astă seară în sala Capitol prin întâlnirea dintre cei mai buni pugilişti din Cluj şi Sibiu.

In cursul zilei de mâine, se va deschide o interesantă expoziţie de aero-modele, unde vor fi prezentate o serie de machete reprezentând evoluţia aeromodelismului dela început şi până în zilele noastre. In acelaş timp vor avea loc tot în sala Capitol concursuri de lupte, gimnastică şi scrimă.

Aceste întreceri sportive, suscită un interes deosebit în rândurile tineretului sibian, care are astfel prilejul să-şi arate entuziasmul faţă de aniversarea zilei de 6 Martie.

CUNUNA DE LAURI

In fine, sunt chemaţi la start. Incordarea e mare.

Gata, am plecat! Chiar dela start iau un tempo rapid şi în primul viraj, trec înaintea adversarei mele. Viteza e atât de mare, încât mi-e teamă ca nu cumva să cad la ieşirea din ultima turnantă pe linia dreaptă. Trec cordonul aproape fără să mă aplec. Rezultatul e 48,2 la fel cu al Valovovei. Nu e rău, totuşi regret că n'am reuşit să merg sub 48.

*

Avem în faţă cursa de 3000 m. Incă de cu seară am studiat cu Anikanov planul alergării. Nu se poate să merg după Lesce. Eu trebue să merg după graficul meu, încercând să-l ameliorez. Să conduc pe Lesce, ar este periculos. Finlandeza e rezistentă, poate să se ţină în spatele meu toată cursa şi să-mi pericliteze victoria pe ultima linie dreaptă. Astfel că rămâne o singură cale: aceea de a merge după grafic şi în acelaş timp de a mă distanţa într'atâta de Lesce, încât să-i iau orice posibilitate de victorie. E o sarcină grea!

Primele ture le încep foarte vioi şi deja după două ture mă distanţez cu 30 m. Tot timpul alerg în timpul stabilit.

— Plus două! 30 m. — strigă Anikanov după fiecare tur.

Nu slăbesc de loc alura. Lesce persevereză în păstrarea aceleiaşi distanţe. Cât e de liniştit vântul astăzi! Tot timpul sper că va sufla, uşurându-mi puţin încordarea, făcându-mă să mă odihnesc.

Au trecut 4—5 ture şi încă n'am putut să găsesc un moment de răgaz.

— Plus două! — strigă din nou Anicanov.

Merg spre record. Dar iată că o neaşteptată oboseală mă cuprinde. După penultimul tur, al 6-lea, aud:

— Egal!

Inseamnă că acest tur l-am acoperit într'un timp slab, foarte slab. Mă oblig să mă concentrez până la refuz, îmi pun în mişcare toate resursele. La intrarea în linie dreaptă, Lesce e aproape de tot de mine. Nu degeaba s'a pregătit ea atât pentru acest campionat. Rezultatul cursei se decide pe ultima linie dreaptă. Nu se aud voci răslete, ci vuetul continuu al publicului.

Arbitrul anunţă rezultatul: 5'29" 7, cu 6 zecimi de secundă mai slab decât recordul mondial al Holşcevnikovei. Da, penultimul tur mi-a răpit posibilitatea unui nou record.

Imi scot patinile şi ocup un loc pe dâmbul de zăpadă, la turnantă. Acum sunt eu suporteură. Zoe*) şi Rima**) parcurg primele ture mult mai bine decât mine. Impreună cu toţi ai noştri, strig din răsputeri:

— Bravo! Mai repede!

Publicul norvegian din jurul nostru mă priveşte nedumerit. Ioacova probabil că a înnebunit! Ea îşi încurajează adversarele! De unde să ştie ei că pentru noi aceste „adversare" sunt în primul rând colege de echipă care apără onoarea patriei, că succesul lor este succesul meu.

Timpul meu rămâne totuş cel mai bun. Programul primei zile a fost îndeplinit.

*

Alături de hotel e o cascadă. Sgomotul apei care cade nu ne lasă mult timp să adormim. Ce va aduce oare ziua de mâine?

Duminică. Ziua e splendidă, nici pic de vânt. Soarele străluceşte din plin. Mi-e teamă ca nu cumva să se înmoaie ghiaţa.

Se dă startul. Am în faţă două ture şi jumătate de parcurs. Alerg, plină de încordare, întrebuinţându-mi toate forţele. Spectatorii, aşezaţi dealungul întregei piste, strigă prietenos:

— Hai-io! Hai-io!

Strigătele se înteţesc. Am ajuns la finish. 1'41"9 — cel mai bun rezultat din lume al sezonului. Acum nu-mi rămâne decât un lucru de făcut: să aştept. Zoe aleargă minunat. Rezultatul ei trebue să fie foarte bun. Oprindu-şi răsuflarea, stadionul aşteaptă până când arbitrii îşi controlează cronometrele. Nu-i nimic dacă Zoe are un timp mai bun decât mine, voi lupta liniştită până la urmă, principalul e că primul loc aparţine unei sportive sovietice.

Insfârşit arbitrii anunţă:

— Holscevnikova a egalat timpul Isacovei. Maria Isacova a câştigat trei probe şi conform regulamentului campionatelor a cucerit titlul de campioană a lumii.

Am fost ridicată pe braţe şi dusă la vestiar. Mărturisesc — campioana lumii... plângea. Erau lacrimi involuntare de bucurie. Mă simţeam foarte mândră: am justificat încrederea patriei. Drapelul ţării Sovietelor flutură din nou pe catargul campionatului lumii.

Cununa de lauri a campioanei mondiale este o chezăşie a noilor victorii, pe care le vor cuceri sportivii sovietici. Această cunună e răspunsul nostru la grija zilnică a Partidului Bolşevic, a guvernului nostru şi a tovarăşului Stalin, pentru continua desvoltare a educaţiei fizice şi a sportului în ţara Sovietelor.

*) Zoe Holscevnikova.
**) Rima Jukova.

(Urmare din pag. 1-a)

s'a dovedit a fi foarte mic, tribunele fiind înlocuite de un dâmb de zăpadă, care înconjura patinoarul. Noi, care veniserm să ne antrenăm, am fost foarte desamăgiţi. Ghiaţa era proastă, nu era netedă şi în plus, din loc în loc, avea crăpături.

Totuşi spre cinstea administraţiei patinoarului, trebue să recunoaştem că în cele câteva zile care s'au scurs până la începerea campionatelor; ghiaţa a fost astfel îngrijită încât la concurs ea s'a prezentat în cele mai bune condiţiuni.

Cele zile eu am făcut trei antrenamente uşoare, iar în ultimele două zile, înainte de concurs, m'am odihnit. Am văzut şi câteva din adversarele noastre. Canadiana Mitchell ne-a surprins prin îmbrăcămintea ei extrem de neglijată, nesportivă chiar. Dar, în ceeace priveşte patinajul, era clar că este foarte bună, mai ales la sprint.

In ceea ce priveşte pe Coreeană, am fost unanime în părerea că s'au aruncat banii pe fereastră, trimiţând-o să facă o călătorie de peste 10.000 kilometri. Dar — se pare — această călătorie a fost plătită de oameni care aveau foarte puţine contingente cu sportul.

In preziua deschiderii campionatelor am putut vedea în fine, antrenamentul lui Lesce şi Thorvaldsen, veniţi dela Oslo.

Presupunerile noastre au fost în totul adeverite. Finlandeza şi norvegiana erau într'o formă excelente, cu mult mai bună decât anul trecut. Deosebit de mari pretenţii părea să emită Lesce, pe distanţele mari: 3000 şi 5000 m.

La tragerea la sorţi, am fost martorele unei scene interesante. I s'a anunţat lui Lesce că la 3000 m. a căzut în serie cu mine. Fosta campioană, auzind aceasta, a pălit, s'a apucat de scaun şi a închis ochii. Simţind privirile tuturor aţintite asupra ei, şi-a deschis ochii şi admirându-şi forţele, schiţă un zâmbet. Aha, v'a să zică se teme de mine! Nu-i rău ca început!

*

Chinuitoare a fost noaptea în aşteptarea primului start. Dar iată, în fine, se auzi pistolul starterului. Lupta a început. Eu merg în penultima serie, a noua, — împreună cu Thorvaldsen.

Aici trebue să spun că luasem o hotărâre, pe care nu o ştia nimeni afară de antrenorul meu, Ioan Iacovlevici Anikanov. Nu puteam să spun şi altora gândul meu pentru simplul motiv că mi-era teamă că nu voi fi crezută... Hotărâsem să câştig trei probe, pentru ca să asigur ţărilor mele locul întâi. Imi dădeam seama că aceasta era cel puţin o hotărâre îndrăzneaţă. Dar, precum vedeţi, am reuşit s'o traduc în fapt.

Şi astfel, stam şi-mi aşteptam rândul. Holşcevnikova — 48,7, Valovova — 48,2 Excelente timpuri! Doar cu o zecime de secundă sub recordul unional. Succesul tovarăşelor mă bucură şi mă îngrijorează în acelaş timp. Voi reuşi oare să întrec timpul lor?

Nu slăbesc de loc alura. Lesce persevereză în păstrarea aceleiaşi distanţe. Cât e de liniştit vântul astăzi! Tot timpul sper că va sufla, uşurându-mi puţin încordarea, făcându-mă să mă odihnesc.

Au trecut 4—5 ture şi încă n'am putut să găsesc un moment de răgaz.

— Plus două! — strigă din nou Anicanov.

Merg spre record. Dar iată că o neaşteptată oboseală mă cuprinde. După penultimul tur, al 6-lea, aud:

— Egal!

Inseamnă că acest tur l-am acoperit într'un timp slab, foarte slab. Mă oblig să mă concentrez până la refuz, îmi pun în mişcare toate resursele. La intrarea în linie dreaptă, Lesce e aproape de tot de mine. Nu degeaba s'a pregătit ea atât pentru acest campionat. Rezultatul cursei se decide pe ultima linie dreaptă. Nu se aud voci răslete, ci vuetul continuu al publicului.

Arbitrul anunţă rezultatul: 5'29" 7, cu 6 zecimi de secundă mai slab decât recordul mondial al Holşcevnikovei. Da, penultimul tur mi-a răpit posibilitatea unui nou record.

Imi scot patinile şi ocup un loc pe dâmbul de zăpadă, la turnantă. Acum sunt eu suporteură. Zoe*) şi Rima**) parcurg primele ture mult mai bine decât mine. Impreună cu toţi ai noştri, strig din răsputeri:

— Bravo! Mai repede!

Publicul norvegian din jurul nostru mă priveşte nedumerit. Ioacova probabil că a înnebunit! Ea îşi încurajează adversarele! De unde să ştie ei că pentru noi aceste „adversare" sunt în primul rând colege de echipă care apără onoarea patriei, că succesul lor este succesul meu.

Timpul meu rămâne totuş cel mai bun. Programul primei zile a fost îndeplinit.

*

Alături de hotel e o cascadă. Sgomotul apei care cade nu ne lasă mult timp să adormim. Ce va aduce oare ziua de mâine?

Duminică. Ziua e splendidă, nici pic de vânt. Soarele străluceşte din plin. Mi-e teamă ca nu cumva să se înmoaie ghiaţa.

Se dă startul. Am în faţă două ture şi jumătate de parcurs. Alerg, plină de încordare, întrebuinţându-mi toate forţele. Spectatorii, aşezaţi dealungul întregei piste, strigă prietenos:

— Hai-io! Hai-io!

Strigătele se înteţesc. Am ajuns la finish. 1'41"9 — cel mai bun rezultat din lume al sezonului. Acum nu-mi rămâne decât un lucru de făcut: să aştept. Zoe aleargă minunat. Rezultatul ei trebue să fie foarte bun. Oprindu-şi răsuflarea, stadionul aşteaptă până când arbitrii îşi controlează cronometrele. Nu-i nimic dacă Zoe are un timp mai bun decât mine, voi lupta liniştită până la urmă, principalul e că primul loc aparţine unei sportive sovietice.

Insfârşit arbitrii anunţă:

— Holscevnikova a egalat timpul Isacovei. Maria Isacova a câştigat trei probe şi conform regulamentului campionatelor a cucerit titlul de campioană a lumii.

Am fost ridicată pe braţe şi dusă la vestiar. Mărturisesc — campioana lumii... plângea. Erau lacrimi involuntare de bucurie. Mă simţeam foarte mândră: am justificat încrederea patriei. Drapelul ţării Sovietelor flutură din nou pe catargul campionatului lumii.

Cununa de lauri a campioanei mondiale este o chezăşie a noilor victorii, pe care le vor cuceri sportivii sovietici. Această cunună e răspunsul nostru la grija zilnică a Partidului Bolşevic, a guvernului nostru şi a tovarăşului Stalin, pentru continua desvoltare a educaţiei fizice şi a sportului în ţara Sovietelor.

*) Zoe Holscevnikova.
**) Rima Jukova.